

[Kommunikationsministeren]

Der er ikke tidligere konstateret behov for teleslynger til brug for hørehæmmede i P & T's ekspeditionslokaler med publikumskontakt, bl.a. fordi der ved betjeningen af kunderne er direkte kontakt mellem ekspedienten og den hørehæmmede. Der er derfor ikke etableret teleslynge ved disse, og der foreligger ingen planer om at etablere sådanne.

Det kan supplerende oplyses, at der på TeleComcentret på Københavns Hovedbanegård er indrettet en boks med skrivetelefon, der giver høre- og talehandicappede mulighed for at kommunikere enten ved selvvalg til skrivetelefonabonnenter eller via formidlingscenteret i Odense, der tolker samtaler til almindelige telefonabonnenter.

Spm. nr. S 743

Til *fiskeriministeren* (6/4 89) af:

Stillinger (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at nedbringe især tyske lystfiskeres store fangster af særlig torsk ved Langelands kyster?«

Begrundelse

Ifølge opgørelser foretaget af medlem af Dansk Fiskeriforenings bestyrelse, Torben Olsen, Lundeborg, fanger tyske lystfiskere lige så mange torsk som alle de erhvervsfiskere, der fisker fra Spodsbjerg.

Det virker urimeligt, at de tyske lystfiskere, der for øvrigt intet betaler for at fiske, samtidig ofte er til direkte gene for de danske erhvervsfiskere ved Langelands kyster.

Derfor ønskes en tilkendegivelse fra ministeren om, hvad han agter at foretage for at begrænse eller eventuelt forhindre, at tyske lystfiskere i hundredvis kan fiske ved de langelandske kyster og dermed fratage danske erhvervsfiskere deres eksistensgrundlag.

Svar (14/4 89):

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Der foregår omfattende lystfiskeri i farvandede omkring Fyn.

Allerede i sommeren og efteråret 1988 rejste jeg på grundlag af klager fra Dansk Fiskeriforening spørgsmålet over for min tyske kollega.

De danske fiskere i området var generet af, at tyske lystfiskere beskadigede danske fiskeres

redskaber med deres kroge og pilke. Som resultat af henvendelsen til de tyske myndigheder skrev den tyske fiskerikontrol til samtlige førere af tyske fartøjer, som sejler med lystfiskere, og indskærpede de danske regler, herunder især bestemmelserne om, at der skal holdes en vis afstand til andre redskaber.

Da omfanget af fiskeriet er stigende, vil jeg på ny rejse sagen over for min tyske kollega, således at der kan gennemføres en ordning både i Danmark og Tyskland, der fastlægger et rimeligt niveau for det organiserede lystfiskeri.

Spm. nr. S 747

Til *trafikministeren* (10/4 89) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Hvor mange flere dræbte og trafikskadede har trafikken eksempelvis kostet samfundet i perioden 1985-87, fordi eksisterende motortrafikveje ikke er anlagt som motorveje?«

Begrundelse

For at belyse, om det sikkerhedsmæssigt og samfundsøkonomisk er meningsløst at anlægge motortrafikveje, er spørgsmålet stillet.

Svar (19/4 89):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

En motortrafikvej er mange ting. Det eneste, alle motortrafikveje er fælles om, er, at de ligesom motorvejene er forbeholdt motortrafik.

De 180 km motortrafikvej, der var på hovedlandevejnettet i den pågældende periode, er således meget forskelligt udformet. Der er motortrafikveje med 4 spor og midterrabat, og der er motortrafikveje med 2 spor og uden midterrabat. Hertil kommer, at en række motortrafikveje har tværgående trafik i niveau, medens andre kun har skæringer ude af niveau.

En motortrafikvej skal naturligvis have en vis standard, for at den kan være alternativ til en motorvej. Den må således have skæringer ude af niveau.

En sådan type er den, der indgår i det lille h, hvor strækningen Ønslev-Sakskøbing er udformet som 2-sporet motortrafikvej med niveaufri skæringer. Her er det ikke sikkerhedsforholdene, men kravene til kapacitet, der sammen med økonomien har en afgørende rolle ved valget. Det er nemlig sådan, at uheldsfrekvensen pr.